

РЕШЕНИЕ

№ 1210

гр. Пловдив, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, X СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Пламен П. Чакалов

Членове: Румяна Ив. Андреева
Бранимир В. Василев

при участието на секретаря Бояна Ал. Дамбулева
като разгледа докладваното от Румяна Ив. Андреева Въззивно гражданско дело № 20225300500889 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и е по реда на чл. 258 и сл. от ГПК.

Образувано е по въззивната жалба на „Родопи трейд – 2002“ ЕООД чрез процесуалния му представител адв. С. А. против Решение № 260113/02.02.2022 г., постановено по гр.д. № 14307/2018 г. на Районен съд - Пловдив, XXII гр. състав, което се обжалва изцяло. С решението е отхвърлен предявеният от „Родопи трейд – 2002“ ЕООД срещу Община Пловдив осъдителен иск с правно основание чл. 75, ал. 3 от ЗОС /отм./ във връзка с § 5, ал. 3 от Закона за концесиите за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 20 000 лв., представляваща част от общо вземане в размер на 246 455 лв. за разходи, сторени от „Родопи трейд – 2002“ ЕООД за инвестиции в отдадения на концесия, съгласно договор от 02.09.2004 г. за предоставяне на концесия за „Старинен Пловдив – *** недвижим имот – публична общинска собственост, находящ се в ***, представляващ двуетажна масивна сграда, застроена на 86 кв.м. в дворно място, застроено и незастроено с площ от 230 кв.м., съставляващ ПИ с № 176, за който е отреден УПИ 11-Творческа база, кв. 50а по плана на кв. Старинна градска част – гр. Пловдив, който договор е предсрочно прекратен на 03.04.2018 г., ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. С решението е отхвърлен и предявеният в условията на евентуалност осъдителен иск от „Родопи трейд – 2002“ ЕООД срещу Община Пловдив с

правно основание чл. 59 от ЗЗД за осъждане на ответника да плати на ищеца сумата от 20 000 лв., представляваща част от общо вземане в размер на 246 455 лв. за разходи, сторени от „Родопи трейд – 2002“ ЕООД за инвестиции в отдадения за концесия съгласно договор от 02.09.2004 г. за предоставяне на концесия за „Старинен Пловдив – *** недвижим имот, публична общинска собственост, находящ се в ***, който договор е предсрочно прекратен на 03.04.2018 г., с която сума ответникът неоснователно се е обогатил за сметка на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума от датата на предявяване на иска до окончателното изплащане. С въззивната жалба се излагат съображения за това, че решението е неправилно, незаконосъобразно и необосновано, поради което се иска неговата отмяна и постановяване на ново решение по същество, с което исковете да се уважат. Жалбоподателят претендира разноски за двете инстанции.

Въззиваемата страна Община – Пловдив оспорва въззивната жалба като неоснователна.

Пловдивският Окръжен съд, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

Пред районния съд са били предявени обективно съединени иски при условията на евентуалност от „РОДОПИ ТРЕЙД-2002“ ЕООД срещу Община Пловдив, както следва: частични иски за осъждането на ответника да заплати на ищеца суми в общ частичен размер от 20 000 лв., представляващи част от общо дължимите се 246 455 лв., представляващи сторените от „РОДОПИ ТРЕЙД-2002“ ЕООД разходи за инвестиции в отдаден на концесия недвижим имот съгласно договор от 02.09.2004 г. за предоставяне на концесия: недвижим имот – публична общинска собственост, находящ се в ***, представляващ двуетажна масивна сграда, застроена в дворно място, съставляващ ПИ № 176, за който е отреден УПИ 11-Творческа база, кв.50а по плана на кв. Старинна градска част-гр. Пловдив, който договор е бил предсрочно прекратен на 03.04.2018 г. , които суми се търсят на основание чл.75, ал.3 /отм/ ЗОС, а при условията на евентуалност – на основание чл.59 ЗЗД.

Твърденията са за това, че в изпълнение на задължението си по чл. 4, т. 4 от договора за концесия ищецът е изпълнил минимална задължителна инвестиционна програма, като е вложил финансови средства в размер на 44 200 лв. за ремонтно-възстановителни работи към 14.03.2005 г., както и в размер на 53 620 лв. за оборудване. Твърди се още, че след 2005 г. е извършвал периодични ремонти на обекта – ресторант „УЛПИЯ“ и прилежащия терен около него, като извършените по обекта работи значително са повишили пазарната му стойност спрямо състоянието, в което същият се е намирал към момента на сключване на договора за концесия през 2004 г. Всички строително-монтажни работи били извършени със знанието и съгласието на Община Пловдив. За извършването на строително-ремонтните и възстановителни работи ищецът бил сключил договори с две дружества –

„ЕКОИНЖЕНЕРИНГ ВЕНЕЙ“ ЕООД и „АКВА ИН“ ООД, като договорът с „АКВА ИН“ ООД бил сключен на 19.08.2011 г. за извършване на СМР на обща стойност 72 635 лв. без ДДС, а договорът с „ЕКОИНЖЕНЕРИНГ ВЕНЕЙ“ ЕООД бил сключен на 19.08.2012 г. за извършване на СМР на обща стойност 76 000 лв. без ДДС. Договорът за концесия бил прекратен предсрочно от ответника на 24.02.2018 г., като направените от ищеца и описани по-горе инвестиции в процесния имот не му били възстановени. С допълнителни молби пред Районния съд ищецът е уточнил обстоятелствата по исковата си молба, като е посочил какви отделни пера включват претенциите му за заплащане на обезщетение за закупено оборудване и извършени СМР – първоначална инвестиция и допълнителни СМР, извършени по договорите с „ЕКОИНЖЕНЕРИНГ ВЕНЕЙ“ ЕООД и „АКВА ИН“ ООД, като размерите са уточнени по отношение на пълния размер на претенциите.

С решението си първоинстанционният съд е отхвърлил предявения от „РОДОПИ ТРЕЙД-2002“ ЕООД, срещу Община Пловдив иск, с правно основание чл.75, ал.3 /отм/ ЗОС, вр. с пар.5, ал.3 ЗК /в сила от 1.01.2018 г./, за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 20 000 лв., представляваща част от общо вземане в размер на 246 455 лв., за разходи, сторени за инвестиции в отдадения на концесия съгласно договор от 02.09.2004 г. за предоставяне на концесия недвижим имот – публична общинска собственост, находящ се в ***, представляващ двуетажна масивна сграда, застроена в дворно място, съставляващо ПИ № 176, за който е отреден УПИ 11-Творческа база, кв.50а по плана на кв. Старинна градска част-гр. Пловдив, който договор е предсрочно прекратен на 03.04.2018 г., както и е отхвърлил предявения в условията на евентуалност осъдителен иск с правно основание чл.59 ЗЗД от „РОДОПИ ТРЕЙД-2002“ ЕООД срещу Община Пловдив за осъждането на ответника да заплати на ищеца сумата от 20 000 лв., представляваща част от общо вземане в размер на 246 455 лв., за разходи, сторени от „РОДОПИ ТРЕЙД-2002“ ЕООД, за инвестиции в същия отдаден на концесия съгласно договор от 02.09.2004 г. за предоставяне на концесия недвижим имот.

Така, отхвърляйки с решението си частичните иски, съединени при условията на евентуалност, за заплащане на сумата от 20 000 лв., представляваща част от общо вземане в размер на 246 455 лв., районният съд не е посочил за какъв размер се отхвърлят исковите – както частичен, така и общ размер - по отношение на всяко едно перо от претенцията съобразно посочените четири групи пера - вложени финансови средства в размер на 44 200 лв. за ремонтно-възстановителни работи към 14.03.2005 г., заплатени 53 620 лв. за оборудване, заплатени по договор от 19.08.2011 г. с „АКВА ИН“ ООД за извършване на СМР на обща стойност 72 635 лв. без ДДС и заплатени по договор от 19.08.2012 г. с „ЕКОИНЖЕНЕРИНГ ВЕНЕЙ“ ЕООД за извършване на СМР на обща стойност 76 000 лв. без ДДС.

В хода на производството въззивният съд е констатирал нередовност на

исковата молба, като исковата молба е била оставена без движение, а на ищеца са били дадени указания да отстрани нередовности по същата, като посочи какъв е размерът на всяка една от частичните претенции по отношение на всяко твърдяна извършена инвестиция, в рамките на общо заявения частичен размер от 20 000 лв. съобразно посочените до момента четири групи инвестиции, като се посочи и размер на частичния иск по отношение на всяко едно отделно перо, съгласно направените уточнения на иска с допълнителните иски молби.

С молба-уточнение от 27.05.2022 г. ищецът е посочил отделни размери на претенциите по всяко отделно перо и по отношение на частичния им размер.

При направените констатации се налага се извода за недопустимост на постановения обжалван съдебен акт.

Към момента на постановяване на решението исковата молба е била нередовна, като претенциите не са били индивидуализирани по размер, доколкото е разгледана частична претенция в общ размер на 20 000 лв. без нужните уточнения на частичните искове по пера, а досежно пълния размер, за който е прието, че исковите следва да се отхвърлят отново не е формулиран диспозитив по отделни пера. Индивидуализацията на всяка претенция за подобрение по вид и размер както по отношение на частичната претенция, така и по отношение на пълния и размер е наложителна, доколкото претенцията за всяко едно подобрение има характера на отделен облигационен иск. Ето защо се приема от въззивния съд, че с решението си районният съд не се е произнесъл по предявените искове. Решението се явява недопустимо и като такова следва да се обезсили, а делото следва да се върне на първостепенния съд за произнасяне по предявените искове.

По тези съображения и на основание чл.270, ал.3 от ГПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЕЗСИЛВА Решение № 260113/02.02.2022 г., постановено по гр.д. № 14307/2018 г. на Районен съд - Пловдив, XXII гр. Състав.

ВРЪЩА делото на друг състав на Районен съд – Пловдив за произнасяне по предявените искове.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____